

Foto: UNPLUSH

15 studerende på KPI Akademi

KPI Akademi blev lanceret i september 2017. Vi havde håbet på fem-syv ansøgere, men fik 21. I kraft af en fondsdonation, som vi fik kort før jul, kunne vi optage 15 dygtige, motiverede, unge studerende, som går ind i – hvad vi kalder – et religionspædagogisk dannelsesforløb i 2018 og 2019.

De studerende har fået den første pensumliste med 500 siders central religionspædagogisk litteratur, som skal læses. Den 9. marts mødes vi

første gang til en lang arbejdsdag. Herefter skal de studerende udarbejde opgaver, fx en artikel til KPI's Nyhedsbrev, opslag på Facebook eller et undervisningsmateriale. De kan samles lokalt i studiegrupper, og vi mødes alle igen de følgende tre semestre, hvor de skal holde oplæg for hinanden, modtage undervisning og debattere.

Perspektivet er stort: 15 dygtige unge, der efter et religionspæda-

gogisk dannelsesforløb på sigt skal undervise på pædagog- og læreruddannelser, i folkeskole og friskole, i de kristne organisationer og menigheder etc.

Det er meget opmuntrende, så husk at TAKKE, men også at BEDE for de 15 studerende og mig som underviser og mentor. Foto og navne følger i næste Nyhedsbrev. ✦

/CHP

Det tegner til et overskud i 2017

I KPI's Nyhedsbrev november 2017 skrev vi, at vores behov for gaver resten af året var 130.000 kr. Det er ikke noget kæmpestort beløb i forhold til nogle af vores naboorganisationers behov. Men nu er KPI heller ikke så stor som mange af disse, så de 130.000 kr. udgør trods alt 34 % af vo-

res samlede gavebehov for 2017.

Stor er derfor glæden, når vi her kort efter årsskiftet kan konstatere, at der indkom ca. 154.000 kr. i november og december 2017. Altså ca. 24.000 kr. mere end vores behov. Og glæden er ikke mindre, når vi kan konstatere, at der en del nye gavegivere iblandt.

TUSIND TAK til alle jer, som har bidraget til dette flotte resultat. Især ved indgangen til et år, hvor vi søsætter det nye KPI Akademi som nævnt ovenfor, er det er dejligt rygstød at få.

Årsresultatet offentliggøres i Nyhedsbrevet for maj. ✦

Syv gode artikler kan hentes gratis på KPI's hjemmeside

De første synlige resultater af projekt *Børn i pluralisme*

Børn i pluralisme handler om, hvordan kristne fællesskaber kan hjælpe forældre til at støtte og inspirere deres børn (0-18 år) til at leve i et pluralistisk/sekulært samfund i dynamikken mellem forankring og dialog. Vi tror, det adresserer en vigtig og påtrængende problemstilling for mange kristne forældre.

Vores mål er at give forældre tro på og lyst til at gøre hjemmet og familien til en ramme om dannelse af en sund, kristen identitet hos barnet, hvormed barnet frimodigt kan deltage og bidrage i den pluralistiske og sekulære hverdag, som det indgår i.

Følgende syv artikler er et af de konkrete resultater af denne satsning. Med disse artikler vil vi give forældre og andre opdragere hjælp og inspiration. Derfor er der artikler af både principiel og praktisk karakter. Artiklerne er også af forskellig sværhedsgrad, så der er lidt for enhver smag!

Alle artikler er forsynet med refleksionsspørgsmål, så man alene eller sammen med andre kan få tænkt over og talt om disse vigtige sager.

1. Andreas Østerlund Nielsen: *Vores børn lever i en pluralistisk verden. Hvori består udfordringen?*
2. Marianne Holst Nielsen: *Hvordan*

formes barnet som et menneske med tro af de fællesskaber, det indgår i?

3. Niels Jørn Fogh: *Samspil mellem kirke, kristent fællesskab og familie*
4. Merete Holm Dalsgaard: *Børn og tro i et pluralistisk samfund. Forankring og dialog*
5. Kurt Christensen: *Apologetik for børn*
6. Carsten Hjorth Pedersen: *Hvad og hvordan svare på børns spørgsmål til den kristne tro?*
7. Carsten Hjorth Pedersen: *Konklusion på spørgeskemaundersøgelsen blandt 118 18-årige fra kirkelige hjem.*

Artiklerne kan læses i vilkårlig rækkefølge, og ingen af dem forudsætter kendskab til de øvrige. Artiklerne foreligger i en *samlet* udgave; men de findes også enkeltvis på: <http://kpi.dk/projekter/boern-i-pluralisme.aspx>

Studiehæfte og inspirationsdag

Ud over disse syv artikler vil følgende ressourcer blive gjort tilgængelige gennem *Børn i pluralisme*:

- Et studiehæfte, som er let at bruge i en mindre gruppe eller som et kursusmateriale. Der er oplæg til seks aftener og en afsluttende

samling for hele familien. Hæftet er en hjælp til at få talt sammen med andre forældre om den hverdag, som børnene er en del af. Det giver også opmuntring og inspiration til, hvordan vi bedst kan udruste vores børn med en sund og robust kristen identitet.

- Inspirations- og værkstedsdag den 23. maj 2018 i Børkop. Deltagerne får mulighed for at blive introduceret til projektet, og ikke mindst bliver du selv involveret i at se udfordringer og muligheder i vores samtid, at lytte til Gud for at forstå og mærke mere af, hvad Gud vil, og endelig at bidrage med idéer til, hvordan vi som kristne fællesskaber kan gå videre med at hjælpe forældre til at hjælpe deres børn. ✨

BØRN I
PLURALISME

Det har et medlem af KPI givet samtykke til

En opstramning af persondataforordningen foranlediger os til at meddele følgende:

Som medlem af KPI giver man samtykke til, at KPI:

- tilsender de fire årlige nyhedsbreve som ordinær post eller på e-mail,
- opbevarer medlemmets navn, adresse og e-mail-adresse indtil udmeldelse.

Medlemmer af KPI, gavegivere til KPI og kunder hos KPI har ret til:

- på opfordring at få indsigt i, hvilke oplysninger der behandles af KPI,
- at få urigtige oplysninger berigtiget,
- at få slettet oplysninger,
- at få "blokeret" disse oplysninger i en periode eller få dem underlagt begrænset behandling.

Ethvert medlem kan med dags varsel melde sig ud af KPI, hvorefter medlemsdata slettes. Sker udmeldelsen et givent år, efter at medlemskontingentet er indbetalt, tilbagebetales dette ikke, men ny opkrævning udsendes naturligvis ikke. ✨

KPI har siden Åndsfrihedsprojektet, som instituttet ledte fra 2009 til 2012, haft fokus på åndsfriheden. I 2014 udkom Carsten Hjorth Pedersens bog *Respekt! Om åndsfrihed i dag*. I 2017 inviterede KPI til det første *Kirkeligt samråd om åndsfrihed*. Næste samråd afvikles den 29. maj 2018. Desuden er Carsten Hjorth Pedersen med i en tværreligiøs og tværpolitisk arbejdsgruppe, som den 16. april 2018 afholder stiftende generalforsamling for foreningen *Åndsfrihed*.

Det kristne gymnasie- og studenterarbejde er et af de steder, som har mærket, at friheden til at samles – altså åndsfriheden – er blevet sat under pres de seneste år. Vi har derfor bedt Kristeligt Forbund for Studerendes (KFS) generalsekretær om at gøre rede for situationen og give en vurdering af den.

KFS er en af de organisationer, som KPI arbejder tæt sammen med.

Åndsfrihed og KFS på gymnasier

▼ | Af Christian Rasmussen, generalsekretær i KFS

Det er spøjst at tænke på, at mange søgte kirkerne i dagene efter 11. september 2001; men at det religiøse netop efter 9/11 er blevet mere suspækt. Man må gerne være religiøs, hvis bare man er moderat religiøs og allerhelst holder det for sig selv. Religion er en privatsag! Det var også esensen af det, som daværende statsminister Anders Fogh Rasmussen mente med ønsket om at få mindre religion i det offentlige rum.

Men pudsigt nok blev netop Muhammedkrisen i 2005-06 en anledning for Fogh til stolt at promovere Danmarks – med rette – højt besungne ytringsfrihed, som altså var eksemplificeret ved, at her til lands er der frihed til at trykke religionskritiske tegninger i det offentlige rum. Og således blev det udstillet, at begrænsning af religion i det offentlige rum vil komme i konflikt med ytringsfriheden, en hjørnesten i åndsfriheden.

Tro skal ikke skilles ud

Kristeligt Forbund for Studerende (KFS) er medlem af Dansk Ungdoms Fællesråd (DUF), og DUF skal have stor ros for at løfte åndsfrihedssagen generelt og medlemsorganisationers anliggende specielt. Kasper Sand Kjær gav i sin formandsberetning på DUF's delegeretmøde i december 2017 følgende perspektiv på vigtigheden af åndsfrihed i det offentlige rum:

”Forskellige perspektiver og syn på tilværelsen er afgørende for legitimi-

teten og styrken af vores demokratiske fællesskab. Og det gælder også holdninger, der har rod i religion. [...] Hvad enten det er: [...] eller når medlemmer af Kristeligt Forbund for Studerende mødes i frikvartererne på landets gymnasier og universiteter og diskuterer tro og etik. At forbyde religion i det offentlige rum er – for mig at se – kun med til at fremme radikaliserende. For apatien mod demokratiet og samfundet opstår netop, når holdninger ikke får plads i samtalen med andre, fordi de bliver opfattet som værdiløse, kontroversielle eller forkerte”.

Hvis et samfund, som foregiver at være demokratisk, lukker ned for visse holdninger, afføder det samfundslende. Pointen er, at demokrati både forudsætter og næres af åndsfrihed.

Det handler grundlæggende om, hvad det er for et samfund, vi gerne vil have. Grundtvig skal have udtrykt det sådan på Grundlovsfesten d. 5. juni 1854: »Frit at tænke, troe og tale, Det er Folkets gamle Ret, Som paa Bjerger og i Dale, Saa paa Marken Videslet”.

Det tror jeg, at de fleste stadig vil skrive under på. Sådan vil vi gerne, at det skal være i Danmark. Alligevel er det, som om man ikke ser, at man knægter Grundtvigs ord, når religion henvises til det private rum. Og det er blevet mainstream.

Som Ole Hartling skrev i 2011: ”Sætning[en] om, at religion skal ud af

det offentlige rum, er næsten blevet bevinget. Den er blevet så bevinget, at den er fløjet ind ad manges ører og uhindret ud af deres mund igen uden at have forstyrret noget undervejs”.

Tro kan ikke skilles ud

Det bryder altså med de principper, vi har for, hvilket samfund vi gerne vil have, og det er i øvrigt også umuligt, som Niels Jørn Cappelørn sagde til Berlingske tilbage i 2006: ”Jeg ved ikke, hvor det kommer fra, at religion skulle være en privatsag, men det kan den ikke være. Det at tro har jo en konsekvens for den måde, man lever på, også når man er i det offentlige rum. Hvis man skiller det ad, så er det troende menneske ikke helt til stede i det offentlige rum”.

Et gymnasium takkede nej til at få besøg af KFS, der ville sætte en stand op og i frikvartererne invitere studerende til en kop kakao og en snak om tro og livsanskuelse. Bevæggrunden var følgende: ”På NN Gymnasium har vi den holdning, at skole og tro er to adskilte ting”. Jeg er imidlertid ikke enig i, at man kan skille skole og tro ad – ligesom man ikke kan skille mennesker og tro ad.

Alle mennesker er religiøse i en vis forstand. Alle drives af noget og lever for noget, som får dem op om morgenen, og det har meget med livsanskuelse at gøre. Den kan man ikke parkere uden for skolegården, for man kan ikke rive sig selv midt over. Man »»

FOTO: UNSPLASH

»» engagerer sig i klassediskussionerne ud fra hver sin livsanskuelse. Det kan ikke være anderledes. Skole og livsanskuelse kan ikke skilles ad.

Desuden handler netop skolefag i en eller anden grad om at se en mening, se nogle mønstre; finde ud af, hvordan noget hænger sammen. Man ser sig selv, sine medmennesker og verden i en eller anden sammenhæng. Hvorfor er det så suspekt at tale om den store sammenhæng? Jeg kan ikke forstå, hvad man er bange for. Alle har jo alligevel en eller anden idé om det. Det er naivt at tro, at studerende befinder sig i et åndeligt vakuum, mens de er i skole.

I kølvandet på Foghs udtalelser sagde Birte Rønn Hornbech: "Jeg kan ikke lægge min kristendom af mig, når jeg er i Folketinget, men jeg står ikke og forkynder evangeliet fra talerstolen". Det flugter meget godt med, hvad der sker i KFS-grupperne rundt omkring.

Vi beder jo ikke om lov til at holde gudstjenester eller prædike fra ølkasserne. Vi taler for, at studerende, som gerne må henvise til en hvilken som helst bog i en undervisningssituation, også kan trække en hvilken som helst bog op af tasken i et spisebordsstykke – selv Bibelen, snakke lidt om dén og studenterlivet og så bede en bøn for deres skole.

DUF-kodeks

I august 2013 udgav DUF 'Kodeks for samfundsengagerende ungdomsorganisationers adgang på ungdomsuddannelser' udarbejdet i samarbejde

med Gymnasieskolernes Rektorforening, Danske Erhvervsskoler og Undervisningsministeriet. Kodekset har ti punkter, som vi altid henviser til, dersom vi forbydes adgang. Her er tre af punkterne:

- "Ungdomsorganisationerne bør have mulighed for at mødes med elever og studerende inde på uddannelsesstedet i løbet af skoledagen, og uddannelsesinstitutionen bør stille lokale eller sted til rådighed.
- Det er ikke en forudsætning for ungdomsorganisationernes adgang, at der i forvejen er medlemmer af den enkelte organisation blandt uddannelsesinstitutionens elever.
- De aktiviteter, debatter, budskaber og materialer, som ungdomsorganisationerne bidrager med på uddannelsesinstitutionerne, skal foregå i en konstruktiv tone og have respekt for mangfoldighed. Der skal være adgang for alle elever til arrangementerne".

Til det sidste er det vigtigt for os at understrege, at alle altid er inviteret til at være med til KFS' arrangementer, og alt foregår i fuld åbenhed.

Den tabte religionsneutralitet

Den primære begrundelse, når KFS afvises, er, at man ønsker at være 'religionsneutral'. Tag for eksempel dette udsnit af et sæt studie- og ordensregler: "NN Gymnasium er en religiøs neutral skole, hvor religion opfattes som et privat anliggende. [...]"

Der stilles ikke lokaler til rådighed for religiøse aktiviteter".

Jeg vil gerne anfægte religionsneutraliteten her. Man kan kun forholde sig neutralt til religion, hvis man rummer den. Dømmer man den ude, går neutraliteten per definition fløjten. Det er i stedet totalitær religionsudelukkelse.

KFS trods alt i god gym-gænge

Heldigvis ser langt de fleste gymnasier ikke noget problem med KFS. Her er et eksempel på en respons, vi også får: "Det er jo bestemt noget, vi kender, og byder velkommen. I gør bare som I plejer, og det er fint".

Vi får også lov at holde næsten 200 religionstimer hvert år, og lærerne tager godt imod os og udtrykker tilfredshed og ikke sjældent ligefrem taknemlighed over besøgene. Mange takker også ja til, at vi kommer med en stand og inviterer til en snak om tro og liv. Og ligesom der altså bestemt er skoler, der hidtil har budt os velkomne; men som ændrer mening, så går det ind imellem også den anden vej. Her er et svar fra en skole, hvor vi før fik nej: "I er altid hjerteligt velkomne".

KFS'ere vil fortsat spørge om lov til at mødes og invitere medstuderende til at tale om tro og liv. Ikke fordi regeringen og andre siger, at Danmark er et kristent land; men fordi vi har åndsfrihed. Det hylder vi i KFS, og et sådant samfund ønsker vi at være en del af og støtte op om. ✨

Efter postmodernismen kommer buddhismen

➤ | Af sognepræst Jens Dammeyer, p.t. studier i buddhisme for Aalborg Stift

Morten Thomsen Højsgaard introducerede udtrykket *google-buddhisme* med sin bog fra 2011 af samme navn. Det er en udmærket fællesbetegnelse for de mange forskellige bevægelser, terapier og religiøse ledere, som har vigtige ting til fælles: de mener, at det enkelte menneske *selv* kan finde frem til sandheden og friheden fra lidelsen. Deraf konkluderer man, at en 'egentlig sandhed' er irrelevant, og de forskellige religioners grundlæggere i virkeligheden lærer det samme. Den religion, som mest kvalificeret leverer fundamentet for denne tænkning, er buddhismen.^I

En global bølge

Det er min påstand, at buddhismen er den globale kristendoms største udfordring. Fremtiden vil vise, om den påstand er rigtig, men ud fra essensen i buddhismen er det tvivlsomt, om der kan komme større udfordring. Islam maser på, og det er den religion, man oftest diskuterer.

Buddhismen er stille, venlig og sympatisk, og mange bliver provokeret af talen om buddhismen som en udfordring for kristendommen. Men de kan allerede være mere påvirket af dens tanker, end de selv aner. Islam udfordrer den kristne kultur og religion udefra; men buddhismen ændrer koderne indefra, uden at vi opdager det.

Kristentro

Kristendom og kirke kan være mange ting, men det kan kristentro ikke. Den tredje reformation, som Morten Thomsen Højsgaard skriver om, er blot en af de mange omskiftninger, som kirken har været udsat for op igennem tiden. Verdens foranderlighed er et af de vilkår, som kirken altid eksisterer i.

Folkekirken er en version af kristendommen, og den kan ændre sig meget, uden at kristentroen forsvinder. Men hvis kristentroen forsvinder, så er kirke og kristendom ildstedt, og med buddhisme og googlebuddhisme

er det i langt højere grad kristentroen end kristendommen, der er udfordret.

Nogle siger 'udfordring', andre siger 'trussel', men resultatet er det samme. Hvis kirken ikke tager 'udfordringen' virkelig alvorligt, er kristentroen mere på spil end nogensinde før.

Kristentroen på spil

Essensen i buddhismen er, at Buddha så tilværelsen, 'som den er'. Han så, at alt er forgængeligt. Når det er essensen i et livssyn, kan en sådan tilværelsesforståelse hjælpe rigtig mange mennesker, som let glemmer, at alt er forgængeligt, og søger fred i denne verdens ting. De får hjælp til at få fjernet en alvorlig misforståelse – og hjælp til at indrette deres liv efter virkeligheden, 'som den faktisk er'. Og hjælpen kommer samtidig med, at de ikke behøver at tro på Gud eller Jesus for at blive hjulpet. Isoleret set er er det fint, og vi må rose vore buddhistiske venner for denne hjælp til mennesker.

I Danmark er disse mennesker ofte døbt. Men hvis de sjældent går i kirke, har de måske ikke fanget essensen i den kristne tro, nemlig at Jesus er opstået fra de døde. De har ikke virkelig taget til sig, at opstandelsen er en ny virkelighed i forhold til alle tings forgængelighed.

Mange tager konsekvenserne af buddhismens lære om forgængeligheden til sig uden at tænke over forskellen mellem den og kristentroen.

Postmodernismens religiøse udtryk

En vigtig årsag til, at jorden er gået for buddhismen i vesten, er postmodernismens nedbrydning af alle holdpunkter i tilværelsen, som har med tro og ideologi at gøre.^{II} Det moderne menneske tror ikke engang på videnskaben, da den for længst har vist ikke kun at bringe godt med sig.

Johannes Aagaard sagde: "Efter postmodernismen kommer buddhismen". Det er den virkelighed, som

nu er ankommet. Efter postmodernismen er der for det moderne menneske ikke flere fikspunkter tilbage at orientere sig efter.^{III} Der er kun mennesket selv og den verden, som er svær at forstå – og hvor man oven i købet skal dø.

Ind i den situation er sandheden om alle tings forgængelighed så elementær, at enhver terapi, psykologi og meditation med den virkelighed som basis vil have enorm indflydelse. Terapi som forberedelse til døden er fx en vigtig buddhistisk aktivitet i Taiwan, og metoden er 'mindfulness'.^{IV}

Når udsagnet 'alt er forgængeligt' er blevet selve sandheden, er konsekvenserne endeløse. Måske den første og vigtigste følge er, at postmodernismens relativisme har fundet sin religiøse version. Buddhisterne argumenterer med, at moderne videnskab (især Einsteins relativitetsteori) og buddhisme passer som hånd i handske. Sætningen 'alt er relativt' er blevet religiøs og ultimativ. Alt, som findes, findes i kraft af noget andet. Der er intet, som består 'i sig selv' – og den observation er den samme, som man finder inden for kvantemekanikken.^V

Sand og falsk tolerance

En anden konsekvens er den moderne forståelse af begrebet 'tolerance'. For når *alt* er forgængeligt, findes der ingen religiøse sandheder. Forskelle er irrelevante. Den moderne og falske tolerance mener, at man bør *acceptere* alt. Og de, som taler om en sandhed, er intolerante. Såkaldte sandheder er jo forgængelige.

Man glemmer bare, at tanken om alle tings forgængelighed og 'ultimativering' af tanken om, at alt er relativt, er blevet sin egen sandhed. I virkeligheden er heller ikke buddhismen religionsneutral.

Ordet 'tolerance' betyder ikke 'at acceptere'. Ordet er latin og betyder 'at tåle og bære'. Jesus tålte sine fjenders ydmygelse, men accepterede aldrig »»

»» deres tankegang. Sand tolerance består i at holde fast i forskelle og modsætninger og tåle dem.

Historien betyder mindre og mindre

En tredje konsekvens er, at synet på historien vil ændres. Historiske begivenheder vil miste deres betydning. Det vil ikke længere være vigtigt at lære af historien. Ords indhold og definition bliver flydende og subjektiv, og vi vil opdage, at den måde, hvorpå vi hidtil har forstået historien og har taget ords oprindelige betydning for pålydende, kommer fra den jødisk-kristne virkelighedsopfattelse: virkeligheden, som vi oplever den, og ordenes indhold er *virkelig*, og det ved vi, fordi Gud har skabt verden.

At Gud har skabt verden, ved de kristne, fordi Gud blev menneske. Og, at Jesus var Gud, der blev menneske, ved vi, fordi døden blev besejret. Kirken vil få en kæmpe opgave i at minde mennesker om, hvad det kristne forhold til sprog og virkelighed er.

Når der ikke længere er en virkelig forskel mellem sandt og falskt, rigtigt og forkert, hvad skal vi så bruge samvittigheden til? Samvittigheden, som den blev beskrevet af Paulus (Rom 2), vil blive skiftet ud med 'bevidsthed'.

Flere vil se Jesus som anden udgave af Buddha. Akkurat som den historiske Buddha ikke er nær så vigtig som den lære, han repræsenterede, så vil

den samme tænkning blive overført på Jesus: "Buddhisme er blot en anden måde at forstå tingene på" er en helt almindelig formulering i Danmark i dag. Eller: "Man kan sagtens være buddhist og kristen på samme tid". Eller: "Man behøver ikke at omvende sig for at blive buddhist". Udsagnene er ren buddhisme; men kristne er begyndt at sige dem til hinanden.

Men hvordan kan de kristne sige, at de *ved*? Taler vi ikke normalt om en tro, som ikke kan bevises? Svaret er, at disciplene den første påskemorgen mødte den opstandne. De troede – om end modstræbende – at det var Jesus. Men den samme tro kan overbevise et moderne menneske ved Helligåndens hjælp. Derfor kan den kristentro, som kirken er baseret på – dengang og i dag – kaldes viden, uanset at den ikke kan bevises.

Denne sprogbrug er især vigtig overfor buddhisterne, som er en moderne form for gnostikere. De har det til fælles med gnostikerne, at de lægger vægt på viden i modsætning til tro. De opfatter den kristne tro som en 'jeg-tror-nok-tro' uden holdepunkter. De siger ofte: "I tror, vi ved". Men Jesu opstandelse er modsigelsen af denne påstand.

Sandhed og virkelighed er ligegyldig

Afledt af den falske tolerance kan man forestille sig flere krav til kirken

om ikke at prædike sandhed fx i forhold til buddhismen. Det kan føre til kravet om, at dansk kristendom skal være religionsneutral.^{vi}

Hvis den falske tolerance kommer til at bestemme, så man ikke kan se forskel på Buddha og Kristus i forkyndelsen, vil det sikkert stadig blive kaldt kristendom, men hvor er kristentrogen? Hvis kristentroen forsvinder, er grundlaget for kirke og kristendom væk. Dog kan kristendommen sandsynligvis leve længe – som en høne uden hoved.

Kirken behøver ikke længere opsøge mødet med buddhismen, for den står midt i det. Hvis kirken ikke reflekterer over mødet, bliver det buddhisterne, som i høj grad kommer til at definere det moderne menneskes måde at tænke på, fordi buddhismen passer til den naturlige fornuft.

Buddha så jo rigtigt. Tilværelsen, som vi umiddelbart ser den, er helt igennem forgængelig. Buddhas fejl var, at han mente, han havde set *hele* virkeligheden. Han gjorde sin opdagelse ultimativ. Men intet menneske kan se hele virkeligheden i egen kraft. Det ved den kristne tro.

Buddhismen er det eneste virkelige alternativ til kristentroen: enten er Jesus opstået fra de døde, og så vinder livet, kærligheden og passionen. Eller også hersker forgængeligheden og døden, og så kan vi lige så godt lære

at leve med vilkårene for at holde smerten ud. Dertil er buddhismen i så fald den bedst kvalificerede løsning.

Faren ligger i kirken

Hvis de, som er kristne forkyndere, ikke ser de uundgåelige forandringer og forstår dem, sådan at de kan forkynde den døde og opstandne Herre Jesus Kristus så tydeligt til det nye, så folk kan forstå det til modtagelse eller afvisning, hvad er så argumentet for tro på Jesus og ikke på Buddha? At Jesus ikke er Buddha, vil de fleste forkyndere sige ja til. Men *hvorfor* er han ikke Buddha? De kristne må blive i stand til at svare på det spørgsmål.

Relativeringen af alt betyder, at mennesker får sværere ved at acceptere, at der kan findes en virkelighed, som de ikke umiddelbart kan forstå. Alt skal være genkendeligt. Men det er kun delvist sandt, at mange mennesker kommer til tro på Jesus, fordi de møder noget genkendeligt, så som følelsen af at komme hjem, eller at Gud er en kærlig far i Himlen.

Først og fremmest tror vi på Jesus, fordi vi her møder noget, som intet menneske kan udtænke. Fordi vi bliver overrasket. Fordi Jesus er anderledes. Fordi han ophæver forgængeligheden og gør alting nyt. Fordi han er stået op fra de døde.

Her er det stærke fixpunkt at stole på og basere alt på.

Artiklen er en redigeret udgave af en artikel fra *Præsteforeningens Blad* den 23.03.2012. Den bringes her med tilladelse.

¹Den mest populære bog om mindfulness og googlebuddhisme er *Nuets Kraft* af Eckhart Tolle. Buddhisterne lægger dog afstand til bogen. Set fra et kristent perspektiv er fænomenet omtrent det samme.

²Ordet 'Gud' har mistet sin mening, hævdes det. Descartes havde uret. Tænkning er blevet en sygdom. – se kultbogen *Nuets Kraft* af Eckhart Tolle, Borgens forlag, s. 31-34.

³Kurt Christensen: *Postmodernismens udfordring til kristendommens sandhed. Refleksioner over den kristne apologetiks mulighed i en postmoderne kultur*, Credo 2005. Side 84, 78-79.

⁴'Mindfulness' hører til buddhismens grundlære. 'Den Gyldne Middelvej' kaldes også for 'Den Otteleddede Vej', hvor led nr. 7 hedder 'Den Rette Mindfulness.'

⁵Dalai Lama: *The Universe in a Single Atom: The Convergence of Science and Spirituality*. Morgan Road Books 2005, især kapitlet "Emptiness, Relativity and Quantum Physics," p. 41ff.

⁶Artiklen *Danmark gennemgår en tredje reformation*, Kristeligt Dagblad d. 30.10.2011. ✨

Sørine Gotfredsen
Fri os fra det onde
Kristeligt Dagblads Forlag 2017
252 sider – 250 kr.

Med denne bog sætter Sørine Gotfredsen fokus på det onde. Ikke blot som et fænomen i verden, men som en virkelighed i mig selv. Hun bruger film, bøger, egne og andres erfaringer, men først og fremmest bruger hun Martin Luther til at påvise det realistiske, gådefulde og befriende i erkendelsen af den menneskelige ondskab. Ikke blot som et psykologisk, men som et eksistentielt fænomen.

Forfatteren påviser de grufulde konsekvenser, det kan få, hvis vi er naive i forhold til ondskaben. "Størst magt har ondskaben, hvis den kan få menneskene overbevist om, at den ikke eksisterer, men blot er en myte, som vi med vores oplyste klogskab ikke længere kan tage alvorligt". (s. 42)

Bogens vigtigste kvalitet er, at den udfolder det håb og de vigtige impulser, som en evangelisk luthersk tænkning og praksis kan få i vores kamp mod ondskaben. Det gælder både i forholdet til Gud, andre mennesker og os selv. "Troen er det uundgåelige skridt, når man har erkendt, at det onde er til i verden og i mig, for så giver det sig selv, at livet kun kan opretholdes i kraft af en kilde til godhed, der udspringer af en anden magt". (s. 226)

Bogen har bl.a. et vigtigt og befriende anliggende til alle opdragere og formidlere. ✨

/CHP

Ed Shaw
Bare sig nej! Et personligt opgør med letkøbte svar om køn og seksualitet
Credo Forlag 2017
180 sider – 200 kr.

Med denne udgivelse har forfatter og forlag givet os en ypperlig bog på dansk om homoseksualitet. Forfatteren er præst og føler seksuel tiltrækning til sit eget køn. Den er et bevægende og sagligt vidnesbyrd fra én, som ved, hvad han taler om.

Ærligt og personligt lægger Ed Shaw sit liv, sine tanker og følelser frem. Vi får indblik i hans kampe, men også i den store glæde og mening ved at kæmpe for ikke at leve sin seksuelle orientering ud.

Bogen er bygget op som et opgør med ni *misforståelser*, bl.a. disse:

- Hvis du er født homoseksuel, kan det ikke være forkert.
- Mænd og kvinder er lige og fuldstændig ens.
- Cølibatet er ikke godt for dig.
- Lidelse er noget, man skal undgå.

Bogen rummer også stærke udfordringer til heteroseksuelle, når forfatteren fx nævner, at han føler sig stærkt støttet af andre kristne, når han ser, at de også træffer svære valg pga. deres tro, fx at de rejser ud som missionærer, eller at de bevidst og konkret kæmper imod en materialistisk livsstil.

Jeg ønsker denne bog mange læsere. Den er aktuell, stærk og livsklog. ✨

/CHP

Margunn S. Dahle og Iben Thranholm medvirker på kursus for ansatte på kristne efterskoler

Den 8.-9. november 2018 på Efterskolen Solgården i Tarm

Margunn Serigstad Dahle

Hovedtaler bliver Margunn Serigstad Dahle, som er førstelektor ved *NLA Mediehøgskole* i Kristiansand. Hun er ansvarlig for undervisningen i *Kommunikation og livssyn* og er desuden leder

af en forskergruppe, der arbejder med børn, medier og livssyn.

På efterskolekurset bliver hendes tema: Hvordan formidle kristentro og livssyn til unge?

Titlerne for hendes tre hovedforedrag er:

- 1) Identitets- og livssynsdannelse i en tid præget af medier og livssynsmangfoldighed.
- 2) At formidle kristen tro med relevans og troværdighed til dagens unge.
- 3) Læreren – leder, medvander og rollemodel.

Iben Thranholm

Journalist Iben Thranholm er kendt som en markant debattør. Hun har fulgt værdi- og religionsdebatten som vært på DR og Radio24syv og som klummeskribent. Hun holder

åbningsforedraget, hvor hun bl.a. kommer ind på, hvad de kristne efterskoleers opgave er i dagens Danmark.

Derudover bliver der workshops og mange anledninger til samtale, ideudveksling og refleksion – og sæfæli en dyst eller to i sportshallen.

Der sættes – ligesom sidste kursus i 2015 – på over 100 deltagere fra de kristne efterskoler.

Programmet udkommer i løbet af et par måneder, men sæt allerede nu datoerne i kalenderen.

Kurset arrangeres af KPI v. et udvalg bestående af Birthe Poulsen, Anders Rønn og Kristian Søndergaard. ✨

/CHP

Meld adresseforandring til KPI

KPI får *ikke* besked fra PostNord, når du flytter. Vi kan derfor kun sende Nyhedsbrevet til den korrekte adresse, hvis du selv kontakter KPI og oplyser om din nye postadresse.

- Send en e-mail til kpi@kpi.dk eller et brev til Åbuen 28, 3400 Hillerød.

- Ring til KPI på 28 40 53 14. Indtal besked, hvis der ikke er nogen ved telefonen.
- Send en sms til 28 40 53 14.

I alle tilfælde: Oplys navn samt gammel og ny adresse.

For din egen skyld og for KPI's! TAK!

Gaver til KPI

Hvis du ønsker at give en gave til KPI, kan den indbetales via din pc-bank. Vælg en af følgende to muligheder:

- *Indbetalingskort/girokort*. Vælg kort-type "01" og tast KPI's giro-nummer 16775029.
- *Bankoverførsel*. Overfør beløbet til KPI's konto i Danske Bank. Regnr. 1551 – kontonr. 0016775029.

Har du ikke pc-bank: Send bud efter et girokort på KPI's kontor.

- Din gave til KPI er fradragsberettiget på din selvangivelse (Ligningsloven § 8a), forudsat KPI har dit personnummer.
- KPI udsender i januar kvittering til alle, der har givet gaver i det forgangne år.